

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 września

№ 70.

Rok 1936.

T R E Ś Ć:

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 500—z dnia 13 września 1936 r. o ograniczeniu urzędników i żołnierzy w obejmowaniu stanowisk w niektórych przedsiębiorstwach i instytucjach finansowych 1142

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 501**—Opieki Społecznej z dnia 18 sierpnia 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 czerwca 1934 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o wysokości tych składek, wydanego w zakresie §§ 2, 3, 5, 11, 13 i 22 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych 1143
- 502**—Skarbu z dnia 27 sierpnia 1936 r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe 1143
- 503**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o uboju zwierząt gospodarskich 1144
- 504**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich 1145
- 505**—Przemysłu i Handlu z dnia 5 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o warunkach obrotu mięsem, pochodzącym z uboju rytualnego 1149
- 506**—Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o przekazaniu wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnień w zakresie badania urządzeń wodociągowych 1151
- 507**—Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o przekazaniu wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnień w zakresie badania urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków 1151
- 508**—Sprawiedliwości z dnia 15 września 1936 r. o ustaleniu liczby notariuszów w niektórych miejscowościach 1151

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 509**—z dnia 27 sierpnia 1936 r. w sprawie wypowiedzenia konwencji handlowej między Polską a Francją z dnia 9 grudnia 1924 r. 1151
- 510**—z dnia 31 sierpnia 1936 r. w sprawie złożenia przez Urugwaj dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r. oraz przystąpienia Jemenu do powyższej konwencji 1152
- 511**—z dnia 8 września 1936 r. w sprawie złożenia przez Belgię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, z dnia 12 października 1929 r. 1152

500.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1936 r.

o ograniczeniu urzędników i żołnierzy w obejmowaniu stanowisk w niektórych przedsiębiorstwach i instytucjach finansowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Urzędnik, do którego obowiązków służbowych należy kontrola lub nadzór nad przedsiębiorstwem lub instytucją finansową bądź wydawanie decyzji w sprawach tego przedsiębiorstwa lub instytucji, a w szczególności zawieranie albo zatwierdzanie w imieniu Skarbu Państwa umów lub udzielanie koncesyj i t. p., nie może w ciągu 3 lat od dnia rozwiązania z nim stosunku służbowego objąć stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo jakiegokolwiek innego stanowiska w powyższym przedsiębiorstwie lub instytucji, jeżeli za pełnienie czynności na tym stanowisku miałby otrzymać wynagrodzenie pod jakąkolwiek formą.

(2) Jeżeli urzędnik wykonywał obowiązki służbowe, określone w ust. (1), nie bezpośrednio przed rozwiązaniem z nim stosunku służbowego, wówczas zakaz, ustalony w ust. (1), obowiązuje od daty zwolnienia urzędnika od powyższych obowiązków.

(3) Jeżeli urzędnik przed zwolnieniem go ze służby państwowej był przeniesiony w stan nieczynny, wówczas okres lat 3 liczy się od daty przeniesienia urzędnika w stan nieczynny.

(4) Za urzędników w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się również pracowników kontraktowych a także pracowników przedsiębiorstw i monopolów państwowych z wyjątkiem przedsiębiorstw, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 195).

(5) Do przedsiębiorstw i instytucji finansowych w rozumieniu ust. (1) zalicza się:

1) przedsiębiorstwa prywatne i ich związki, porozumienia lub zrzeszenia, towarzystwa kredytowe, przedsiębiorstwa bankowe i ubezpieczeniowe;

2) przedsiębiorstwa i monopole państwowe, przedsiębiorstwa związków samorządowych, przedsiębiorstwa instytucji ubezpieczeń społecznych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Poczta Kasa Oszczędności i komunalne kasy oszczędności.

Art. 2. (1) Naruszenie zakazów, ustalonych w art. 1, pociąga za sobą dla sprawcy skutki następujące:

1) utratę wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego do Państwa;

2) obowiązku płacenia od otrzymywanego w przedsiębiorstwie lub instytucji wynagrodzenia podwójnej stawki podatku dochodowego, przypadającego od tego wynagrodzenia na mocy przepisów działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 2, poz. 6), a to w ciągu okresu przewidzianego w art. 1.

(2) Utrata praw, określonych w ust. (1) pkt 1), pociąga za sobą obowiązek zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwot, wypłaconych urzędnikowi z tytułu rozwiązania z nim stosunku służbowego i przez czas pozostawania w stanie nieczynnym (art. 1 ust. (3)). Egzekucja tych kwot następuje w trybie administracyjnym.

(3) Niezależnie od skutków, wymienionych w ust. (1) i (2), urzędnik nie może być ponownie przyjęty do służby państwowej na stałe, prowizorycznie lub kontraktowo.

Art. 3. Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się:

1) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji (art. 1 ust. (5)) na mocy nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej lub władzy naczelnej oraz gdy objęcie takiego stanowiska wymaga zatwierdzenia władzy naczelnej;

2) gdy urzędnik obejmuje za zezwoleniem władzy naczelnej stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionych w art. 1 ust. (5) pkt 2);

3) gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje w przedsiębiorstwie lub instytucji, w których pracował przed przejściem na służbę państwową, to samo stanowisko, jakie w nich poprzednio zajmował.

Art. 4. (1) Orzekanie skutków, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 1) oraz w art. 2 ust. (2), należy do władzy naczelnej urzędnika, skutków zaś, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 2), — do Ministra Skarbu w porozumieniu z władzą naczelną urzędnika.

(2) Odpisy orzeczeń doręcza się: osobie interesowanej, przedsiębiorstwu lub instytucji, obowiązanej do potrącania podatku dochodowego (art. 44 ustawy o państwowym podatku dochodowym), a to w celu wykonania przepisu art. 2 ust. (1) pkt 2) dekretu niniejszego, oraz władzom skarbowym, powołanym do wypłat na rzecz byłych urzędników (art. 2 ust. (2)) i do pobierania podatku dochodowego.

(3) Nadwyżka podatku dochodowego, ustalona w art. 2 ust. (1) pkt 2) a należąca za czas od daty objęcia stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji finansowej do daty zawiadomienia (ust. (2) artykułu niniejszego), powinna być przez przedsiębiorstwo lub instytucję potrącona w całości z wynagrodzenia, należnego byłemu urzędnikowi w miesiącu następującym po dacie zawiadomienia. Jeżeli wynagrodzenie to nie wystarcza na pokrycie nadwyżki, różnicę należy potrącić w miesiącach następnych.

(4) Wraz z odpisem orzeczenia doręcza się przedsiębiorstwu lub instytucji wezwanie do wykonania przepisu ust. (3).

Art. 5. Władza naczelną urzędnika obowiązana jest stwierdzić na jego prośbę, najpóźniej w terminie miesięcznym od dnia wniesienia podania, czy zamierzone przez niego objęcie stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionej w art. 1 ust. (5) pkt 1), nie jest sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Art. 6. Naruszenie obowiązków, ustalonych w art. 2 ust. (1) pkt 2) i w art. 4 ust. (3), pociąga za sobą skutki, przewidziane w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), a w szczególności dla pracodawcy odpowiedzialność za nieopłacenie nadwyżki podatku dochodowego.

Art. 7. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do żołnierzy.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

501.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 sierpnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 czerwca 1934 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o wysokości tych składek, wydanego w zakresie §§ 2, 3, 5, 11, 13 i 22 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 221 ust. (6) i art. 319 ust. (2) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o czasowym obniżeniu składek za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz za ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 24), oraz na podstawie § 12 ust. (3) i § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górno-

śląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 793) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 435), zarządzam co następuje:

§ 1. W § 21 ust. (1) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 czerwca 1934 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o wysokości tych składek, wydanego w zakresie §§ 2, 3, 5, 11, 13 i 22 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 496), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 czerwca 1936 r. o czasowym obniżeniu składek, uiszczanych przez pracodawców rolnych za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 365) wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1936 r.” zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1937 r.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marjan Zyndram - Kościelkowski

502.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 sierpnia 1936 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w punkcie I 1 b) skreśla się wyrazy:

„El Aliento 90 gr”
i „Książę Józef 85 gr”

2) w punkcie I 2 b) 1) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 940) — skreśla się wyraz „Ariston”,

3) w punkcie I 2 b) 2) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 586) po wyrazie „Zefir” dodaje się przecinek i wyraz „Lot”.